

PARAULES DE VIDA

Nadal: la humilitat de Déu i la grandesa de l'home

Un any més celebrem la festa de Nadal. El record del naixement de Crist fa que durant aquests dies en les nostres parròquies, a les llars i als carrers dels nostres pobles es percebi un ambient diferent al ritme ordinari de la resta de l'any: en el cor de les persones afloren els sentiments i anhels més nobles que pugui albergar l'ésser humà; malgrat les dificultats que cadascú estiga vivint, ens desitgem el millor els uns als altres; i anhem que la pau que els àngels van anunciar la nit del naixement de Crist es faci realitat en les relacions entre les persones i els pobles de tot el món.

Però el Nadal no és només l'exaltació d'uns sentiments. El naixement de Jesús és un esdeveniment que ens parla de Déu i de l'ésser humà. En el Xiquet de Betlem se'ns revela el rostre del Déu vertader. Moltes persones entenen la grandesa de Déu com una superioritat que el tanca en Ell mateix, l'allunya i el fa indiferent a la història dels homes. En definitiva, un Ésser sense sentiments, incapaç d'estimar. És, en el fons, el que ocorre en les relacions humanes, en les quals es dona una gran importància a la posició de superioritat o inferioritat dels uns respecte dels altres; i els qui ocupen els llocs superiors s'esforcen per guardar les distàncies respecte dels inferiors. Això és un mecanisme per afermar la pròpia posició de privilegi.

El Nadal ens mostra, en canvi, la imatge cristiana de Déu: la seua grandesa no consisteix a tancar-se en Ell mateix guardant la distància, sinó a

identificar-se amb els xicotets, amb tots aquells que, si els valorem amb criteris humans ens quedaríem indiferents davant d'ells perquè no són importants per al món. Per a Déu no hi ha ningú que si-

ga massa xicotet o insignificant per a no prestar-li atenció. La grandesa de Déu es mostra en la seua capacitat per rebaixar-se, i la grandesa de les persones en la capacitat per trencar barreres, per salvar les distàncies que ens allunyen dels altres.

Però el misteri de Nadal ens parla també de l'ésser humà, d'allò que Déu vol regalar-nos. Sant Lleó el Gran ens convida a considerar que si el Fill de Déu ha vingut a compartir la nostra condició humana és per a què nosaltres puguem compartir amb Ell la seua naturalesa divina. La dignitat de l'ésser humà és molt més gran del que haguérem pogut imaginar per nosaltres mateixos: Déu ens convida a compartir amb Ell la seua grandesa i, per això, ha volgut fer-se xicotet com nosaltres. El nostre Déu no guarda les distàncies; al contrari, trenca les barreres: ho fa en nàixer com un de nosaltres, en extrema pobresa, i ho fa en ressuscitar i obrir-nos les portes del Paradís.

I ací descobrim per què hem de celebrar el Nadal amb aquestes actituds que ens ennoblixen. No estem davant un sentimentalisme infantil: volem manifestar que el que anhela l'ésser humà no és una il·lusió buida, sinó una esperança certa, perquè Déu s'ha acostat a nosaltres d'una manera sorprenent i això ens permet acostar-nos a Ell amb una confiança absoluta.

Bon Nadal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

La confiança, la fe en l'altre (i III)

Confiar és apostar, però l'experiència de la vida ajuda a discernir, a separar qui mereix ser objecte de confiança i qui no. Contra el cínic, cal vindicar la virtut de la confiança. Contra l'ingenu, cal mostrar que la confiança madura amb el pas dels anys.

Confiar és exposar, posar cap a fora el que portem a dins. Exposar és exposar-se, esdevenir vul-

nerable a la mirada aliena. En expressar el que sento i penso, el que em fa patir i em dol, faig un acte de confiança. Confio que el receptor sabrà guardar silenci i que no revelarà allò que li he dit. La confiança és assumir un risc, el risc de dir-se sense embuts.

A través de la comunicació del que és íntim es pretén alleugerar un pes, encara que només si-

gui, metafòricament. La confiança és aquesta font d'alliberament. En descarregar el turment interior, camino més àgil, més distès, tinc la sensació que m'he tret un pes de sobre, però, a la vegada, experimento una altra por: la de ser bescantat. El veritable antídote a aquesta por és la confiança.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Navidad: la humildad de Dios y la grandeza del hombre

Un año más celebramos la fiesta de Navidad. El recuerdo del nacimiento de Cristo hace que durante estos días en nuestras parroquias, en los hogares y las calles de nuestros pueblos se perciba un ambiente distinto al ritmo ordinario del resto del año: en el corazón de las personas afloran los sentimientos y anhelos más nobles que pueda albergar el ser humano; a pesar de las dificultades que cada cual esté viviendo, nos deseamos lo mejor los unos a los otros; y anhelamos que la paz que los ángeles anunciaron la noche del nacimiento de Cristo se haga realidad en las relaciones entre las personas y los pueblos de todo el mundo.

Pero la Navidad no es sólo la exaltación de unos sentimientos. El nacimiento de Jesús es un acontecimiento que nos habla de Dios y del ser humano. En el Niño de Belén se nos revela el rostro del Dios verdadero. Muchas personas entienden la grandeza de Dios como una superioridad que lo encierra en sí mismo, lo aleja y lo hace indiferente a la historia de los hombres. En definitiva, un Ser sin sentimientos, incapaz de amar. Es, en el fondo, lo que ocurre en las relaciones humanas, en las que se da una gran importancia a la posición de superioridad o inferioridad de unos respecto de otros; y quienes ocupan los lugares superiores se esfuerzan por guardar las distancias respecto de los inferiores. Esto es un mecanismo para afianzar la propia posición de privilegio.

La Navidad nos muestra, en cambio, la imagen cristiana de Dios: su grandeza no consiste en encerrarse en sí mismo guardando la distancia, sino en identificarse con los pequeños, con todos aquellos que, si los valoramos con criterios humanos nos quedaríamos indiferentes ante ellos porque no son importantes para el mundo. Para Dios no hay nadie que sea demasiado pequeño o insignificante para no prestarle atención. La grandeza de Dios se muestra en su capacidad para rebajarse, y la grandeza de las personas en la capacidad para romper barreras, para salvar las distancias que nos alejan de los demás.

Pero el misterio de Navidad nos habla también del ser humano, de lo que Dios quiere regalarnos. San León Magno nos invita a considerar que si el Hijo de Dios ha venido a compartir nuestra condición humana es para que nosotros podamos compartir con Él su naturaleza divina. La dignidad del ser humano es mucho mayor de la que hubiéramos podido imaginar por nosotros mismos: Dios nos invita a compartir con Él su grandeza y, por ello, ha querido hacerse pequeño como nosotros. Nuestro Dios no guarda las distancias; al contrario, rompe las barreras: lo hace al nacer como uno de nosotros, en extrema pobreza, y lo hace al resucitar y abrirnos las puertas del Paraíso.

Y aquí descubrimos por qué hemos de celebrar la Navidad con estas actitudes que nos ennoblecen. No estamos ante un sentimentalismo infantil: queremos manifestar que lo que anhela el ser humano no es una ilusión vacía, sino una esperanza cierta, porque Dios se ha acercado a nosotros de un modo sorprendente y eso nos permite acercarnos a Él con una confianza absoluta.

Feliz Navidad.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

La reliquia de santa Bernadette en la Diòcesi de Tortosa

El 29 d'octubre, la reliquia de santa Bernadette venia de la Diòcesi de Sergorbe-Castelló, i fou la Parròquia de Santa Maria del Mar, a Benicarló, qui la va acollir, rebuda al so dels coets pel nostre Bisbe, els mossens i el president de l'Hospitalitat amb membres hospitalaris. L'Eucaristia i la processó van donar lloc a la veneració i oració. A la tarda, a la Residència «Hogar Sant Sebastià» de Vinaròs ens esperaven per celebrar l'Eucaristia i el Rosari; i a la Parròquia de l'Assumpció el Rosari, l'Eucaristia i la Processó amb els farolets donà sentit a tota devoció mariana. En acabar passà la nit a la Residència.

El dimecres 30, la reliquia va sortir de Vinaròs cap al convent de les Carmelites de Jesús a Tortosa. El capellà i les monges ens esperaven per celebrar l'Eucaristia, exposició del Santíssim i Rosari. A la tarda, a la Catedral fins

a les 18 h perquè la gent tingués temps de pregària; Rosari i Nove-

na, i el nostre Bisbe va presidir la Missa i la processó pels carrers amb la sorpresa que les cornetes del grup «Lo Golafre» tocaven al pas de la reliquia; la Benedicció del Santíssim als malalts i assistents; i a la nit, les acolliren les monges clarisses.

El dijous 31 continuà viatge a la Parròquia del Remei de Móra la Nova. Les campanes anunciaven la seva arribada. Amb la processó, l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe acompanyat pels mossens i el diaca dels dos arxiprestats, Terra Alta i Ribera-Priorat, vam despedir-la.

Tres dies d'una experiència inolvidable, de vivència i emocions de tanta gent als actes, gràcies per tot, que la Mare de Déu de Lourdes i santa Bernadette ens donin forces.

Mn. Jordi Centelles Llop
Consiliari de l'Hospitalitat
de la Mare de Déu
de Lourdes

Per Tots Sants, festa de Holywins al Pinell de Brai

La vespra de Tots Sants vam celebrar amb els xiquets i xiquetes de la catequesi la festa del Holywins (els sants guanyen). A la plaça del poble ens vam aplegar més de 140 persones per viure una tarda de festa. Els jovenets de la catequesi van explicar-nos la vida del sant missioner tortosí, Francesc Gil de Frederic. Després vam explicar la vida d'un jove d'Itàlia que va camí dels altars, Carlo Acutis. Finalment, uns cants catequètics.

La festa va continuar berenant una xocolata cuïta exquisida, que ens van preparar les mares. Tampoc van faltar les castanyes els xiquets i xiquetes van anar pel poble a vendre els 15 quilos que els pares van coure. Tots vam quedar molt contents de

l'entranyable festa que vam viure al carrer per celebrar Tots Sants. Esperem el proper any poder-la repetir.

Mn. Javier Vilanova

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jonàs és obstinat amb les seves creences de fe i el Senyor és obstinat en la seva misericòrdia. Perquè el Senyor sempre vol guarir, vol salvar, no condemnar» (9 d'octubre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens ensenyi a no combatre les persones, sinó el mal que les inspira, a no anar contra els altres, sinó a voler-los conèixer» (10 d'octubre).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant, artífex de fraternitat, ens doni la gràcia de caminar junts per experimentar noves formes de compartir i de missió» (10 d'octubre).

@Pontifex: «El Senyor sempre ens recorda com de valuosos som als seus ulls i ens confia una missió» (11 d'octubre).

Celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts

El 2 de novembre, dia dels fidels difunts, tingué lloc al cementiri l'Eucaristia a nivell de les parròquies de Tortosa. La de la Mare de Déu dels Àngels és la que s'encarrega de preparar la celebració. Fou presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per cinc sacerdots d'algunes de les parròquies de la ciutat. Els cants foren a càrrec de Mn. Rafel.

El Sr. Bisbe en l'homilia ens va recordar per què aquests dies visitem els llocs on descansen els nostres difunts i intensifiquem la pregària per ells: «Vivim aquests dies amb fe i es-

perança. Recordem els nostres germans difunts amb un desig: que Déu accompli en ells les seues promeses de vida i salvació. Sabem que tots necessitem de la pregària, perquè no som perfectes. També ells necessiten purificar-se per complir Déu l'esperança de salvació. L'esperança ens omple el cor de pau.»

Donem gràcies a Déu per aquesta celebració i que el Senyor ens ajude a enfortir la nostra fe i la nostra esperança.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a La Cava

Uns 16 joves de la Parròquia han rebut el diumenge 3 de novembre el sagrament de la Confirmació de mans del nostre bisbe don Enrique.

En l'Eucaristia del matí també han participat els xiquets i xiquetes de la Catequesi que, com cada setmana

després de fer la catequesi, participen en l'Eucaristia.

Preguem per tal que l'Esperit Sant acompanyi aquests joves i els ajudi a ser allò a què els ha exhortat el nostre Bisbe: uns bons amics de Jesús.

Mn. Joan Guerola

Festa del Reservat

Un any més hem celebrat la festa del nostre Seminari Diocesà. Any rere any els sacerdots i seminaristes de la diòcesi ens apleguem junt amb el Sr. Bisbe per celebrar la festa del Reservat.

Més de cinquanta sacerdots vam assistir en aquesta jornada que la vam iniciar amb la conferència de Mn. Jordi Salvadó sobre l'Evangeli de Sant Mateu. Seguidament, el Sr. Bisbe va presidir l'Eucaristia i la pro-

cessó amb el Santíssim. No hi va faltar l'oració de consagració del nostre Seminari i la pregària pels cinc seminaristes.

Vam acabar la festa amb un dinar de germanor agraït al Senyor per tot el que hem viscut avui i amb l'esperança de tenir més seminaristes per servir l'Església del Crist que peregrina per les nostres terres.

Mn. Javier Vilanova Pellisa
Rector del Seminari

AGENDA

- ▶ **Dimarts 24**, Catedral, a les 19 h, Missa del Gall.
- ▶ **Dimecres 25**, Catedral, a les 11 h, Missa de Nadal.
- ▶ **Dijous 26**, Catedral, a les 18 h, Missa de Sant Esteve.
- ▶ **Del 26 al 28**, Barcelona, Voluntariat amb Joves. Delegació Pastoral Vocacional.
- ▶ **Diumenge 29**, Catedral, Festa de la Sagrada Família, a les 12 h, Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Ketty (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dimarts [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-69]. Sant Delfi, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg. princesa.

25. □ Dimecres, Nadal del Senyor: Nit: Is 9,2-4.6-7 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé,

més breu: 1,1-5.9-14. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dijous [Fets 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Divendres [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de

Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. ■ Dissabte [1Jo 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmima, vg. i mr.

29. □ Diumenge vinent, la Sagrada Família, Jesús Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i màrtir; sant David.

Diumenge IV d'Advent (A)

COMENTARI

Déu és també un home com nosaltres

Som a les portes de Nadal. Les lectures ja ens parlen del naixement de Jesús. A l'evangeli veiem com l'àngel li diu a Josep: *Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant: ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.* És a dir, anuncia el naixement del Salvador de tot el món, el qui perdonarà tots els pecats. Ha començat l'evangeli dient que *Maria, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.* Josep en aquests moments no sap massa quin paper pot tenir en aquesta família on la seva esposa espera un fill per obra de l'Esperit Sant. Per això *es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial.* Però l'àngel li diu que no, que la seva missió és la de posar el nom al fill de Maria com a pare legal i així assegurar la descendència davídica de Jesús perquè *Josep és fill de David* i el Messies havia de ser descendent de David.

L'evangeli continua dient: *Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel que vol dir Déu-és-amb-nosaltres.* El fill de Maria, és Déu realment present entre nosaltres. D'aquesta manera es fa realitat el que deia també Isaïes: *La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.* Aquest Emmanuel no era una presència real de Déu, sinó que simbolitzava la protecció de Déu enmig del seu poble. Però ara sí, ara el fill de Maria és realment el Déu fet home present entre nosaltres. I Pau també ens parla de *la Bona Nova de Déu que es refereix a Jesucrist, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit, va ser constituït Fill poderós de Déu.* Això és Nadal: El naixement d'un infant semblant a tots els infants però que és Déu mateix fet home com nosaltres i Salvador de tota la humanitat. Sens dubte la millor bona notícia de tota la història del món!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿no os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel».

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes y puro corazón, / que no confia en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / Que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor. Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados».

Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.